

S.V.T.B. Curius

CONSUL

JAARGANG 23

2^e EDITIE

JUNI 2018

AR

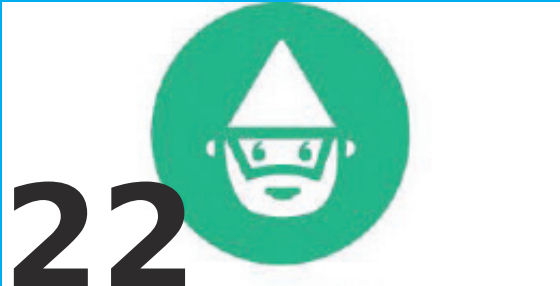
DEFINE THE RELATIONSHIP

11 **OPINION**
BLACK MIRROR

16 **HIGH PROFILE**
HENK MORSINK

22 **CAREER**
BLOCKCHAIN

VOORWOORD

Beste lezer,

Wat brengt u tot het lezen van deze uitgave van de Consul? Wellicht bent u een betrokken Curioot, een TB-alumnus met lichte heimwee gevoelens telkens als het blad op de mat valt, of via Twitter op de online versie gestuiterd. Afhankelijk hiervan zult u de voorpagina anders hebben bekeken en met verschillende instellingen deze hebben omgeslagen om uw ogen over de eerste woorden te laten glijden. Voor de Curioten zal het Curius logo als een bekend gezicht hebben gefunctioneerd, terwijl de uitstraling van het blad voor de onbekenden van de faculteit TBM als een eerste indruk diende. In deze editie reizen we door de complexe wereld van relaties.

Bij het nieuwe thema beland, werpen we graag eerst een blik terug. Met Florian, Yasin en Daphne hebben we één speciale Consul mogen maken waar normaliter twee de pers uit komen rollen. Het Lustrum is extra in het spotlicht gezet door Daphne's negeren van elke arbo-pauzeregeling om een indrukwekkend nieuw design neer te zetten. Florian en Yasin hebben hun creativiteit en ervaring benut om tot geslaagde nieuwe segmenten voor het blad te komen zoals de estafette. We bedanken hen met een grote glimlach! Tegelijkertijd verwelkomen we Bas, Claire en Jelle, met wie wij de uitdaging aangaan te blijven variëren binnen de nieuwe opzet.

Relaties zijn alom aanwezig en van groot belang. Vrienden brengen geluk, een vertrouwenspartner is belangrijk voor de moeilijkere momenten en een aangenaam team op werk is bevorderlijk voor prestaties. Ook zijn onze onderlinge verhoudingen aan verandering onderhevig. Zowel onze eigen daden als de ontwikkeling van nieuwe communicatiekanalen hebben een sterke invloed op hoe we met een collega, vriend of partner omgaan.

Een relatie begint bij de eerste handdruk, een vaardigheid die in deze editie haarfijn is uitgelegd. Vervolgens kunnen allerlei soorten relaties bloeien, zo ook in het leger. Generaal-majoor en Kanselier der Nederlandse Orden Henk Morsink geeft zijn visie op kameraadschap en hiërarchie. We kijken hoe je relaties kan gebruiken (misbruiken?) voor eigen gewin en bespreken de invloed van nieuwe technologieën. Ook de ontwikkelingen tussen de twee Korea's en de VS komen aan bod, net als de buitenlandervaringen van twee TB'ers en nog legio andere onderwerpen.

Excuseer jezelf dus even op gepaste wijze of trommel juist een leger aan vrienden op via je favoriete social media platform. Rest ons nog u veel leesplezier toe te wensen!

Namens de Consul Commissie,
Jasper Groenewoud

Studievereniging Curius
Jaffalaan 5
2628 BX, Delft

De inhoud van deze publicatie weerspiegelt niet noodzakelijk de mening van de Consul commissie of Curius.

Oplage: 1600

Foto's
S.V.T.B. Curius

Gedrukt door
MediaCenter, Rotterdam

De Consul is een officieel orgaan van Curius, Studievereniging aan de faculteit Techniek, Bestuur en Management

CONTENT

Career

- 14** AIESECC
- 15** Skills
- 22** Afstudeerder aan het woord

Education & Faculty

- 4** 25th Board
- 5** Education
- 10** FSC
- 28** Bij ons op TB

News

- 12** North and South Korea
- 20** Tracks in the media
- 26** Kwestie in het nieuws

Opinie

- 11** Black mirror
- 19** Estafettecolumn Aad Correljé
- 25** Estafettecolumn Bartel van de Walle

More to read

- 6** The route to social acceptance
- 16** High profile interview Henk Morsink
- 30** Students abroad

COMMITTEE

Eindredacteur:
Jasper Groenewoud

Hoofdredacteur:
Bo Anne Marij de Vries

Redactie:
Bas Hoekstra
Claire Wagener

Design:
Maude Bruggink
Jelle Burger

Qualitate Qua:
Isabelle van Schilt

25TH BOARD

Dear Curioten,

The year is 2043. Autonomous, electrically driven cars are flying over the faculty of TPM. Well, not exactly the faculty of TPM, but the place where the faculty used to be located. Now, all empty spaces and roads between the university's buildings are completely packed with new buildings due to a national lack of space. Cash, euros or dollars are no longer valid currencies since all payments are done via cryptocurrencies, which are all stored and processed in the cloud. The majority of the common jobs has been taken over by robots and even sophisticated jobs are a piece of cake due to the rise of artificial intelligence. Humans are no longer needed to execute dirty, annoying or difficult tasks; they just have to facilitate the robots to conduct them.

In the same year, Curius celebrates its 10th lustrum. Curius and the faculty of TPM keep on growing every year, since TPM alumni are the only engineers who can do more than simple engineering jobs. With the latest robots and innovations, the calculations of Civil Engineering, Mechanical Engineering and all other monodisciplinary faculties are worthless. The students who learn to combine the human factor with the technology; those are the ones who will thrive.

After 50 years of existence, the Curius board still stands due to the continuously innovative state of mind of the Curius boards. Therefore, the tasks and methods of the board members have changed tremendously. In contrast to the current board, the board of the future doesn't work at the Curius office anymore. Curioten don't come by the office anymore, but the board approaches students by going door to door, day-in day-out, in order to get some human contact. The association has completely fallen apart due to the lack of physical contact.

As opposed to this hypothetical, unsocial future, we have more social interactions nowadays. Luckily we have more people passing by the office every day. However, we managed to minimize the physical contact within the board and with the members. As crazy as it is, we communicate within the board mainly through mail and WhatsApp while we work only a couple of meters from each other. At the same time, we mainly focus on the promotion of our activities on Facebook, in order to reach as many people as we can. Going with the flow of our generation, we want social contact with every person we know. We therefore minimize the physical contact and instead focus on another post on Snapchat and the most beautiful pictures on Instagram.

So, dear Curioten, for the persistence of the most beautiful association of the Netherlands. For the persistence of Curius. Keep passing by the office, keep drinking our coffee and keep playing on our GameCube. We can't take the long working hours without the interaction with you. See you at the 'Hok'.

On behalf of the 25th board of S.V.T.B. Curius

Frank Kloosterman
President

THE POWER OF EDUCATION

Curius is continuously working on the quality of bachelor and master education. We represent the students within the faculty and therefore, we need to know their opinion. The ways to get input from students have changed over the past 25 years. In the beginning, all the issues concerning education were discussed in the pub or during coffee. Nowadays, we are more and more focusing on WhatsApp and Facebook for communication. Some study associations even have a WhatsApp service for remarks on education. For TPM students, it is also possible to give anonymous input on education online. The renewed form on our website gives you the opportunity to help us improve your study. You can find the form on the Curius website – Education – Give your input!

CURRICULUMWIJZIGING

Vanaf studiejaar 2018/2019 zal er een curriculumwijziging plaatsvinden. TB232 Onderzoeksmethoden en Data-Analyse (nu gegeven in de tweede periode van het tweede jaar) zal omgewisseld worden met TB243 Multivariate Data-Analyse (nu gegeven in de vierde periode van het tweede jaar). De reden hiervoor is dat er dan ook multivariate analyses gebruikt kunnen worden in het project van Onderzoeksmethoden en Data-analyse, om zo goed voorbereid te zijn op je Bachelor Eindproject. Zie voor meer informatie en de overgangsregeling die gehanteerd wordt de mail van Jan Anne Annema, of stuur je vraag naar bachelor@curius.nl.

Education

Tekst: Isabelle van Schilt & Evelien van Brakel

NEW STUDY COUNSELLOR

From August on, a new study counsellor will support the team of TPM. Gerlofke Nieuwenhuijs-Majoor will fulfill this function with great pleasure. Curius has asked her to introduce herself to you.

Could you introduce yourself?

Currently, I'm the student counsellor at the University of Calgary in Qatar, with more than 28 different student nationalities. Qatar will host the FIFA World Cup in 2022 as a result of which this tiny, wealthy desert country has seen a huge boost in infrastructural developments and educational investments. Before moving to Qatar, I lived in South Africa, where I supported Dutch students fulfilling their internship in the poorest province of the country. Both experiences have been very different and have provided my husband, our two children and myself great learning opportunities. This summer, my family is returning to the Netherlands after spending ten years abroad. Repatriating is often experienced as a bigger struggle than expected, so I'm very excited about being given the opportunity to continue at the TU Delft to do what I love most and what I'm good at: working together with students!

What opportunities do you see as a study advisor at TPM?

Being a full-time student is a special period in one's life. Besides many fun adventures, it is also a very demanding and challenging time. As a psychologist, I want to use my work experiences to reach out to and support students in dealing with issues that are keeping them from being successful at their studies. We often forget that achieving our goals requires our well-being. I have created an online support system for students in Qatar and I would like to develop one specifically tailored to the needs and wants of the current TPM students.

Would you like to share a few words with the students?

I would like to share a quote from Nelson Mandela that is particularly special to me: "There can be no greater gift than that of giving one's time and energy to help others without expecting anything in return".

THE ROUTE TO SOCIAL ACCEPTANCE

Tekst: Bo Anne Marij de Vries

Kids these days, all they do is sit on their phones sending their twitters and posting their snapchats. Why won't they go out and make some friends? Since when is their phone more important?

THE BEGINNING

Since the invention of ENIAC, a machine seen as the father of all computers, the computer age has left its mark on our society. It took us a while to accept the terms, but we have embraced computers and they have embraced us ever since. Quite literally, for that matter.

The computer age, also known as information age, digital age and new media age, changed society's landscape in such a drastic way that we speak of a digital revolution. During this time period, we were transformed into a knowledge-based society, surrounded by a high-tech global economy. Its far-reaching influence has determined that the manufacturing and service sectors operate in a much more efficient and convenient way than before. In a commercialized society, the information industry enables individuals to better explore their personalized needs, by simplifying the procedures of making decisions for transactions. Consequently, transaction costs are much lower for both the producers and buyers. As a result of the public's overwhelming acceptance for such innovative new economic incentives, such as the knowledge economy, new developments are indigenously encouraged.

In the beginning, more and more aspects of life went through an electronic conversion. The sticks on our clocks turned into digital numbers. Our newspapers went from paper to screen. Wires are a thing of the past and new digital inventions spout all around us. Need a tiny computer that counts how many steps you take? Or what about an app that deforms your face to make funny pictures? No problem. They are faster, smaller, and all better than their previous versions.

THE SMARTPHONE

As for the literal embracement, we have surrounded ourselves with all sorts of these little computers. It even seems that the newer the generation, the more attached they become to these devices. They are a big part in their lives, in such a matter that without them they are lost. The most important side of this new development is its impact on social structure. Modern day's most important means of survival? The smartphone.

The first commercially available device that could be properly referred to as a "smartphone", began as a prototype called "Angler", developed by Frank Canova. The thing was that, in addition to placing and receiving cellular calls, the touchscreen-equipped Angler could send and receive faxes and emails. It included an address book, calendar, appointment scheduler, calculator, world time clock and notepad, as well as other visionary mobile applications such as maps, stock reports and news. These are all apps that we take for granted these days. A phone without a calendar? A calculator? Or a proper camera? Not even remotely worth the money.

Somehow phones are seen as a status symbol these days. You better have the new model with all its abilities, or you are left behind. And if you do, make sure all the wanted apps are present and running. This behaviour dates back to long ago: the more value you possess, the more successful you probably are. The same goes for phones. What good are they, though?

EVERYDAY ROUTINE

In our modern world: "Wake up!" "Wake up!" The flickering light guided by the jolly tune might have seemed a great way to wake up, but an early wake is never a great thing. I get up, reach for the nightstand and turn off the disrupting signals. The alarm stops and the room turns quiet again. The flickering light remains on. Scrolling through the apps, the day starts with a thorough recap of all the missed messages and post that went online during the night. A new vine from Lele Pons, Kylie Jenner with a new Instagram post, some messages from WhatsApp and the usual ridiculous amounts of Snapchats. Better open them before breakfast, you don't want to miss anything.

After the feed scrolling has finished, it is time to take a shower. Spotify has a very nice "songs to sing in the shower" playlist, maybe a little too nice. After 3 songs and an additional solo duet the screen lights up once more: "where u at?". Grabbing all the necessities in a rush: keys, wallet and, most important of all, your phone. The NS app calculates the next ride to school, arriving

ten minutes late. Text a friend to let him/her know you're late, maybe he/she could even smooth over the teacher. The train WiFi is not even remotely worth your time, how could you live without unlimited data? A vibration in your pocket, new message: "it's Pietje's birthday". Two clicks later, the app has been opened and a message sent. With earbuds in, music on, phone online, the day has begun.

In a world some time ago: A strange knocking sound, a vague voice saying: "it's time to wake up". The light from the opening curtains was too much, I'm awake. Time to face the day. After a wash-up, it is time to head down and have some breakfast. In the background plays the radio. Maybe read dad's newspaper if he finishes it in time. After mom has talked us through the day: school; homework and tea with grandma, I grab my keys and wallet, time to go to school. A little early I wait at our meeting point, after ten minutes we're all complete and ready to go. During the trip we exchange the last family gossip and radio news: the day has begun.

These could be the stories of you and your parents. A huge generation gap, with no real way to tell which one lives the better life. Difference is not necessarily a bad thing. The average morning routine is still there. You wake up, mostly against your will due to the un-godly hours and get dressed. You wash yourself, eat breakfast, and head out to do your daily tasks.

THE WORLD CHANGES

But what changed? In the basis not that much, just the way we do things altered. Do we listen to the radio or Spotify, look at our watch or phone, read the newspaper or do we open Blendle? Besides that, computers give us an additional bit of entertainment, apps where you can express yourself through blogs (Tumblr), pictures (Instagram), or your life story (Facebook). Next to expression and entertainment they offer a platform, a new sort of connection with the world outside and the people around.

Humans are still herd animals that seek protection of the group as a whole. To stay alive, we have to maintain our relationships. There is a hierarchy that forms the basis, and you stay in line or you will be forced to. Sounds harsh, but it is just your mother telling you to clean your room or you're grounded. Do we maintain these relationships differently now that we have computers?

Phones and their software bring us a great advantage: they enable us to make contact where and whenever we want.

An additional value is the span of our social reach. Without phones you would be literally bound to your house, family and friends from the village. They can help in reminding us of tasks. If you are not sure, just Google it. Phones can make our lives a little easier by helping us out with our daily tasks.

On the other hand, there are limiting downsides to the current phone usage. To start off, phones have become a distraction in important tasks. We may maintain more relationships than we used to, but they are shallower. A "happy birthday" message is sent in a matter of seconds, actually visiting your friend takes significantly longer. Sending your birthday wishes because Facebook told you so does not really form a bond with the receiver.

But people still feel the need to do so, the need to like each other's pictures, upvote their posts and so on. Don't, and there's the chance you will be excluded from social happenings. Where we used to greet people in the street, we now face our phone whilst we like their posts. As if it is a new social value. The younger the generation, the heavier the effect.

This, in combination with the desire to fit in, is a perfect recipe for this 'addiction' as some may call it. The average teenager spends about 4 hours a day on their phone; one sixth of their entire day. It seems like a lot, considering that it is just a phone. Considering what that phone is capable of, it seems a little less crazy.

This new sort of behaviour is now the foundation of the social structure. It is not just paying attention to what others do, but portraying yourself in the best way possible as well. If you make the best photos, nicest snapchats and funniest memes, your social status will increase. Good social capabilities have always been important to group dynamics. These social abilities changed over time, but the result stays the same. Do you know how to behave? Then up the social ladder you go.

To summarize, our functioning as a human never changed. For survival we still rely on our social capabilities, to become an important part of the group, by any means necessary. Those "means" went from meeting at the playground to a landline phone call to social media. So why won't they go out and make some friends? Because they already are, out on the web, making new friends.

“THE DESTINATION STAYS THE SAME, IT IS JUST A DIFFERENT ROUTE.”

DEAR STUDENTS OF TPM!

The FSC is a council which is elected every year by TPM students. It represents all students at TPM regarding 'the big decisions'. Projects the FSC works on are very diverse; ranging from the renovations of the faculty building to the changes in the TER (Teaching and Exam Regulations), which is the document that states the rules and rights TPM-student has. The FSC also gets to look at the budget of the faculty and be involved in decisions regarding the food and beverages at TPM.

This year's FSC has put in a lot of effort, and we want to share the updates with the students. These are some of the things that we have accomplished this year:

Education

From now on, there will only be 3 tracks to choose from because it won't be possible anymore to choose the B&S (in Dutch B&R) track. Due to its low popularity and mismatched technological component compared to the other tracks, it has been cancelled. Next to this, the bachelor and master thesis process has changed due to new graduation rules.

Facilities

The biggest change this year is the lunch café at TPM. Since the 31st of May, it has been closed for renovation and it is set to re-open in September, with a cosier decoration and living room feeling. A new caterer will provide the food from next year on and we have high hopes for that! Also, soon the 'grindbak', the area between the TPM and IDE faculty, will be renovated with more plants, a lively vibe and places to sit.

Elections

We are approaching the end of the study year and although we're looking forward to our vacations, the summer break also means that our year as FSC is almost over. During this year we've had a lot of documents to read, meetings to attend and decisions to make. But mostly, we've had a lot of fun with each other. This May, elections have been held to determine our successors, and we're happy to see the new FSC -full of energy- take our place and make this faculty a little better.

Wietse, Felix, Batoul, Dennis, Gurvinder, Samuel & Jip

If there is anything you would like to see changed in the faculty: approach us, send us a message on Facebook or send an e-mail to fsr-tbm@tudelft.nl.

Send us a mail (FSR-TBM@tudelft.nl)

Like us on Facebook (FSR TBM)

Follow us on Instagram (@fsc_tpm)

Follow our updates on Brightspace

>> Estafette column >>

PRINCIPAAL-AGENTRELATIES

In de wereld van nu kunnen we steeds beter bijhouden wie wat doet. Van Snapchat maps tot het simpelweg in- en uitchecken met een vingerafuk op je werk; je bezigheden worden steeds transparanter en gemakkelijker te volgen. Ook voor managers worden er deuren geopend. Daarom vroegen we aan Aad Correljé om in te haken op de betekenis van principaal-agentrelaties vandaag de dag.

1 Alle studenten die het twee jaar bij TBM hebben volgehouden weten wat Principaal-Agent relaties zijn en herinneren zich vast het plaatje hierboven. Als ik daar op tentamens een vraag over stel, antwoorden sommigen dan dat het over de relatie tussen een baas en een ondergeschikte gaat, en hoe de eerste de laatste zijn wil oplegt. Dat is natuurlijk wel waar, maar daar krijg je niet veel punten voor.

Het gaat namelijk ook, en eigenlijk vooral, om informatie en beloningen. Als je dat ook opschrijft krijg je veel meer punten! De vraag is namelijk in hoeverre de baas – als principaal – kan beoordelen in welke mate de agent – als ondergeschikte – zich inzet voor het uitvoeren van de taken die ze afgesproken hebben, en hoe daarvoor een effectieve beloning te bedenken valt. Datzelfde principe geldt ook voor bedrijven die andere bedrijven inhuren om iets voor hen te doen of te maken.

Das lijkt simpel, maar dat is het niet. Het grote probleem is dat de informatie die de principaal zou willen hebben om de inzet van de agent te kunnen beoordelen, voor een groot deel bij de agent berust. De agent weet hoe hard hij gewerkt heeft, hoe goed zijn product is, en of het niet veel beter had kunnen zijn. Om daar weer grip op te krijgen bedenkt de principaal allerlei manieren om de prestaties van de agent te meten en daar de beloning op af te stellen. Voorbeelden zijn targets als de hoeveelheid gemaakte producten, maar ja, dan worden ze slordig gemaakt. Of de kwaliteit van de producten, maar dan worden ze langzaam en duur gemaakt. Als de beoordeling aan de klanten gevraagd wordt, dan worden er mooie kleuren aangegeven en zijn de producten niet duurzaam. Kortom, het probleem is dat

de principaal niet dezelfde informatie heeft als zijn agent: er is sprake van informatie-asymmetrie.

Nu denk je natuurlijk: jaaaahh, dat was vroeger! Nu hebben we allerlei informatiesystemen waarmee we alle belangrijke informatie kunnen monitoren en geschikte key performance indicators kunnen maken. Dat is inderdaad zo, als het simpele, zichtbare, meetbare, criteria betreft. Dat is dan erg vervelend voor die agenten die daarmee hun brood verdienen. Feitelijk is het een van de belangrijkste oorzaken van het feit dat er tegenwoordig allerlei taken ge-zzp'd kunnen worden. Neem mensen in dienst en betaal die naar wat ze daadwerkelijk doen, niet voor hun gewerkte uren.

AAD CORRELJÉ

Aad geeft het stokje door aan Bartel van de Walle, zie pagina 25

Dat geldt natuurlijk alleen voor werk dat echt meetbaar te maken is. Als dat niet het geval is omdat de agent veel meer informatie heeft over het te leveren product dan de principaal, verschuiven de relaties. Dan bepaalt de agent welke beloning hij of zij wil hebben voor het leveren van dat product, terwijl de principaal geen enkel inzicht heeft in de daadwerkelijke inzet van de agent. Dat loont voor de agent! Mijn advies? Ga vooral dingen doen waarin je een unieke informatiepositie verkrijgt!

This April, we may have witnessed one of the most historic summits in over a decade between the leaders of North and South Korea, Kim Jong-un and Moon Jae-in. There has always been a difficult relationship between the two countries. To know where this all started and why this is a very hopeful and astonishing moment, we would have to go back in time first.

It all started with the Korean war in 1950. North Korea was supported by communist China and the former Soviet Union, while South Korea was supported by the United Nations under the direction of the United States. This war ended in 1953 with a truce. North and South Korea have not spoken since. This recent meeting was not totally unexpected, because there have been plans in the past to arrange such a meeting between the leaders of North and South Korea.

In 1994, a planned meeting was cancelled because of the death of Kim Il-sung, the founder of North Korea. At the same time, the US attempted to come to a nuclear arrangement with North Korea, because they desired to smooth over the relationship. This arrangement did not last long, and was eventually abandoned in 2002.

In those years, the relation between the two Korea's deteriorated. In both 1996 and 1998 North Korea tried to infiltrate South Korea, going via water. South Korea discovered that the submarines belonged to North Korea, resulting in two blowbacks for the South: the 'Gangneung submarine incident and the Sokcho submarine incident'. These two incidents did not contribute to a better relationship between the two enemies.

The first Korean summit after the war eventually took place in 2000. The South Korean president, Kim Dae-jung and the North Korean president, Kim Jong-il met in Pyongyang. At the same time, the North Korean president received the Nobel Peace Prize for his work towards reconciliation.

In 2007 the second summit between North and South Korea took place. This summit was necessary in light of a successful detonation of a nuclear device by North Korea. This summit took place under great pressure of the United States, Japan and South Korea. It did not have the desired effect; in 2008 South Korea stopped their so-called 'Sunshine Policy': the foreign policy toward North-Korea, which consisted mostly of plans to regulate the big gap in the two economies. The abandonment of this policy thus worsened the relationship between North and South Korea.

Last year, the world spoke of a North Korea crisis. This refers to the series of nuclear tests and the fact that North Korea's nuclear weapons capability was developing at a faster rate than had been assessed by the US intelligence community. In September 2017, this crisis was at its highest level; North Korea had completed its sixth nuclear test. Politicians even spoke about a possible war.

In the beginning of 2018, the situation seemed worse than before, until something extraordinary happened. North Korea announced that the hotline with South Korea had been

NORTH AND SOUTH KOREA

A

COMPLEX

RELATION

Tekst: Claire Wagener

restored. This was necessary because of the Winter Olympics in PyeongChang. After a few months, there had even been made arrangements for a new summit. The first one for in over a decade. April 27th 2018 was the day the leaders of both Korea's finally met up.

What is special about this summit? Will this encounter be different? Or is it just a repetition of the summits before? This question can be answered with the theory of Benjamin Katzeff Silberstein. He is an Associate Scholar at the Foreign Policy Research Institute, focusing primarily on the Korean Peninsula and the East Asian region.

According to him, the summit was a mixed bag. North and South Korea have had summits before in which they promised denuclearization and peace. All the stuff about cooperation and existing next to each other and sharing sports is old news, according to Silberstein.

They want to end the Korean war, just like they aimed to do during the summit of 2007. Whilst the whole world was shocked about the summit that took place last April, so far, the summits have not brought about their desired results. Nonetheless, it is a promising sign once again that this time both leaders are open for unity and peace, accepting each other's friendly gestures.

So it seems that little has changed compared to the past. However, this time the circumstances are different. This summit was, in fact, planned because of another scheduled meeting between Trump and Kim Jong-un, which will take place later this year. The world is getting its hopes up because of this summit, which causes huge pressure on the United States. People now expect them to reach progress and reasonable agreements. There might thus be more opportunity windows than usual.

Kim Jong-un has a very powerful position, being the leader of a nuclear state. A scary position, and fear causes influence. It is thus very unlikely that North Korea will shut down the whole production of nuclear weapons this time. It is now up to the United States whether they accept that or find another way to make peace.

Like the US, Kim Jong-un is facing a dilemma as well. On the one hand, North-Korea could yield a lot of benefits from cooperating with South Korea. Think of improving their infrastructure, technological innovations and maybe the most important of all, financial support from South Korea. On the other hand, both countries are ruled completely differently. In different regimes and economies. How will Kim Jong-un's people perceive his cooperation?

Referring to Silberstein, it looks like Kim Jong-un is 'jovial, friendly, and even reasonable on camera, but it's crucial to remember that at the end of the day, he remains a brutal dictator with regime survival as his primary goal'.

All in all, the summit probably sounds more promising than it actually is. Is 2018 going to be the year they finally make peace? Or was this just another symbolic gesture from the two countries, and has the relationship not improved at all? The future will have to show us.

'Living and working abroad is scary, especially if you have to travel multiple hours by plane to get back home. The people are different, their work ethic and attitude is new and maybe they even eat weird stuff..' This is a thought not new to many. The threshold to do a project or internship abroad is high as the change is usually quite big. AIESEC wants to help you with that. By facilitating voluntary work or an internship abroad, we help students to get to know and appreciate different cultures. You can make a change on a local level by doing voluntary work, or broaden your working experience in a challenging environment by doing a professional internship abroad.

With AIESEC you get the opportunity to change your relationship with the 'scary' and new foreign country and step out of your comfort zone by doing things you wouldn't be doing at home. AIESEC is a youth-run student organization situated in more than 125 countries. This means you can basically go anywhere, anytime, as we have both internships and voluntary work starting throughout the whole year. Projects range from voluntary work focused on one of the 16 Sustainable Development Goals, a paid professional internship at a company or an internship at a start-up.

An example of a project is 'Social Entrepreneurship in Bandung, Indonesia'. This project is focused on SDG#8 : Decent work and Economic Growth. Entrepreneurship plays a significant role in supporting the Indonesian Economy: the workforce grows quicker than the job opportunities, causing the rise of unemployment. This situation forces some to explore their opportunities to create businesses like entrepreneurs. Our target is to create more value for the entrepreneurial segment, as it can create many new job opportunities. Some Technology, Policy & Management students from the TU Delft have created a business model for the locals last summer. These students saw a few problems in the local community: a huge amount of recyclable garbage which wasn't used for anything and a shortage of sports facilities in the area.

Together with the project group they decided to collaborate with a NGO to create packaging for crisps out of the recycled unused garbage. These bags of crisps were sold and with the profit they were able to provide a new football pitch for the community. This way AIESEC enables students to have an impact on a community where it is necessary and to explore their own entrepreneurship.

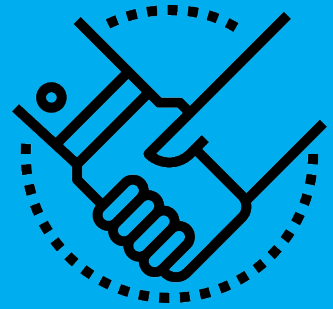
Another project we offer is called 'Lights of Borneo: Solar Energy Malaysia'. During this project, students will be working on SDG#7: Clean and affordable Energy. Currently, around 300,000 citizens do not have access to electricity. The NGO with which the student will be working, focuses on the regions in which this is a serious problem. The NGO will provide energy to communities by solar energy instead of fossil fuel. First, students will watch along with successful implementations of the project. Then, they will participate in workshops on how to implement the Solar Lamps in these communities and finally they get to try it out themselves. The students will also create awareness about solar energy amongst high school students by giving lessons and workshops at schools.

AIESEC has a lot of opportunities to change your outlook towards countries abroad, and we would be glad to help you have an impact on a local level!

SKILLS

SHAKING HANDS

Tekst: Bas Hoekstra

‘You only get one chance to make a first impression’.

A well-known one-liner you have probably heard more than once. First impressions play an important role in relationships between people. With a first impression, you can make or break your reputation. One way to make a good first impression is with a good handshake.

People don't wait with judging other people until they get to know them very well. The process of judging starts right away when you see someone for the first time. Unfortunately, there are several factors that you can hardly influence yourself, like your voice or the colour of your eyes. Luckily there is one thing you can do to influence your first impression: a good handshake.

Trump

With shaking hands, we can learn a lot from world leaders and other powerful people who do their handshakes on public television.

The most obvious example is of course the handshake of Donald Trump. Call it the 'Trumpshake', the 'pull-in', the 'thug' or the 'grab & yank'; Trump has his own way of shaking a hand. There are a few techniques he applies when he shakes hands with other important figures. One is pulling the hand of the one he is shaking hands with firmly towards himself. With this, he literally brings someone out of balance for a moment. Another remarkable thing he almost always does, is laying out his hand with his hand palm up, like a 'bagger's pose', so that the one he is shaking hands with has to lay his hand on top of his. With this, he gives his counterpart a moment of dominance which he reasserts immediately by the pulling move described above or by doing the 'handhug': putting his second hand on the hand of the other person.

Some people say he is just not so nifty in shaking hands, but many more claim that he does everything premeditated to show his dominance.

Things you can do

So what if you aren't the most powerful person in the world and don't want to make people feel uncomfortable? There are a few less extreme things you can do to give a good handshake.

Obvious but nevertheless important is the firmness of the handshake you give. You have to avoid the 'dead fish': a weak, loose and sweaty handshake without any power or feedback for the other person.

Another technique, which seems like the opposite of one of the Trump-techniques, is laying out your hand with your hand palm down. In this way, the other person is forced to put his hand under yours. This gives you dominance without making the other person very uncomfortable. If this doesn't work because the other person does the same thing or turns your hand around, you can establish your dominance by doing the handhug.

Another way to use your second hand is tapping on the shoulder of the other person. This is something you won't naturally do when you shake hands with your boss, but what your boss can easily do with you. Therefore, it gives you authority over the other person.

Last but certainly not least, is looking someone in the eyes while shaking his hand. If you do this, you make a relaxed and interested impression. If you don't, it will look like you are nervous or as if you don't want to be where you are.

Shaking hands is very important for first impressions, but even more important is your attitude in general. Obama is a good example of someone who gives a good first impression without taking dominance with his handshake. Instead, he has a relaxed and kind attitude that makes him shine everywhere he goes.

Try to improve your handshake with the aspects above and thereby, maintain a relaxed attitude. First impressions can make or break your reputation, let's start with a good handshake.

BUITENLANDSE ZAKEN

1993

GENERAAL MAJOOR SINDS

2009

Tekst: Bo Anne Marij de Vries

 A portrait of Henk Morsink, a man with a mustache, wearing a dark military uniform with various medals and insignia. He is standing in front of a blue wall with a large window.

HENK MORSINK

KANSELIER DER NEDERLANDSE ORDEN

Henk Morsink is zijn carrière begonnen met de opleiding tot officier bij de Koninklijke Militaire Academie te Breda. Na de eerste acht jaren in diverse commandant- en staffuncties te hebben gediend, volgde hij van 1988 tot 1990 de Hogere Militaire Vorming aan de Hogere Krijgsschool in Den Haag. In 1993 trad hij op bij een EU-vredesmissie in voormalig Joegoslavië als diplomaat en waarnemer/mediator in dienst van het ministerie van Buitenlandse Zaken. Na terugkeer heeft hij twee jaar aan de Führungs Akademie der Bundeswehr gestudeerd. Naderhand heeft hij diverse functies vervuld, waaronder Hoofd Landmacht Voorlichting, Chef Kabinet en Hoofd Plans & Policy. In 2006 kreeg Henk Morsink de opdracht om de Nederlandse troepen naar Uruzgan in Afghanistan te leiden, waarvoor hij van de minister van Defensie het ereteken voor verdienste in goud ontving.

In dezelfde tijd als zijn functie Hoofd Integrale Plannen bij de Defensiestaf volgde hij ook de Leergang Publiek Leiderschap aan het Rijks Opleidingsinstituut. In januari 2009 werd hij benoemd tot adjudant-generaal van Hare Majesteit Koningin Beatrix,

tevens Chef van het Militaire Huis en bevorderd tot generaal-majoor. Diezelfde functie diende hij aansluitend ook bij Zijne Majesteit Koning Willem-Alexander. De coördinatie van alle veiligheidsaspecten van de Koning en Zijn familie was zijn bijzondere taak als Chef Militaire Huis, en hij was tevens plaatsvervangend Hoofd van de Dienst Koninklijk Huis.

Naast zijn werk als militair heeft hij ook veel tijd vrij gemaakt voor maatschappelijk werk. Hij is vicevoorzitter van de RvT van de plaatselijke scholengemeenschap geweest, raadslid in de gemeente Hellendoorn en vicevoorzitter van de Algemene Kerkenraad. Ook is hij gevraagd voorzitter te worden bij de Stichting Cavalerie Ere-Escorte, is hij voorzitter van de Stichting Koninklijke PIT-ProRege en is hij onafhankelijk bestuurslid bij het leger des Heils in de Stichting Fondsenwerving. Begin 2015 werd hij door Zijne Majesteit de Koning benoemd tot Kanselier der Nederlandse Orden, tevens voorzitter van het kapittel der Militaire Willems-Orde en lid van het Kapittel voor de Civiele Orden.

UW MOTTO IS: TOON INZET, VAKMANSCHAP EN KAMERAADSCHAP. WANNEER IS IEMAND EEN GOEDE KAMERAAD?

Het is lastig om hier een goede definitie voor te geven maar ik zou kunnen uitleggen hoe ik op het trio 'inzet, vakmanschap en kameraadschap' ben gekomen. Dit is begonnen toen ik eskadronscommandant werd; dat was toen een groep van 17 tanks en tussen de 100 en 150 man, vooral dienstplichtigen. Met behulp van mijn motto probeerde ik mijn dienstplichtigen te stimuleren om ondanks hun weerzin tegen de militaire dienst er toch nog een goede tijd van te kunnen maken. Je moet het namelijk met z'n vieren in een tank zien te redden. In de vreedetijd is dat natuurlijk makkelijk, de chauffeur die rijdt, de commandant zegt waar hij naartoe moet en de andere twee rijden mee. Moet er geschoten worden, dan gaat de hele bemanning aan het werk. Er moet echter veel meer inzitten dan dat om een goede bemanning te kunnen zijn. Je moet blind op elkaar kunnen vertrouwen en je moet ook zeker weten dat iedereen het beste geeft wat hij in zich heeft. Daarnaast wil je weten dat iedereen goed is opgeleid, en zij hun werk nagenoeg perfect kunnen doen. Het is daarnaast ook fijn als dit allemaal in een hele goede sfeer gebeurt, want pas dan kan je optimaal als team presteren. Nu komt die 'inzet, vakmanschap en kameraadschap' om de hoek kijken. Het kameraadschap is denk ik echt het sociale aspect dat er bovenuit springt. Met inzet en vakmanschap kom je al een heel eind, maar het kameraadschap zorgt er echt voor dat die mensen door het vuur gaan voor elkaar.

HOE STIMULEER JE KAMERAADSCHAP?

Voornamelijk door een voorbeeld te zijn voor anderen want naast de eskadronscommandant ben je ook commandant van een van de tanks. Daarnaast probeer je met al die 150 man een behoorlijk goede band op te bouwen. Omdat ik commandant was, was er natuurlijk altijd wat afstand, zeker tussen een dienstplichtige en een beroeps. Door ook als commandant te luisteren naar hun verhalen, oog te hebben voor hun problemen en door hun belangen te verdedigen probeer je op deze manier ook voor hen een kameraad te zijn. Ik vraag me nog wel eens af of zij dat ook echt zo gezien hebben, want de afstand was natuurlijk wel aanwezig en ik was een paar jaar ouder dan al die dienstplichtigen.

Om deze band te kunnen versterken binnen ons eskadron, deden we ook heel veel sociale dingen. Je bent namelijk 16 maanden bij elkaar en je leert elkaar dus behoorlijk goed kennen. Meestal organiseerden we wel een paar leuk uitjes tijdens oefeningen. Zo zijn we tijdens een oefening in Frankrijk met zijn allen naar Euro Disney geweest en bij een oefening in Zuid-Duitsland zijn we wezen skiën in Oostenrijk. We hebben ook een keer een stedentripje naar Berlijn gemaakt. Je kan zo dus best wel leuke dingen organiseren voor de mensen. Het mooie hiervan is dat we er geen politie bij nodig hebben gehad.

want de jongens misdroegen zich niet. Dit was voor mij een mooie bevestiging dat ze waarderen dat je zoiets doet.

HOE SMEEDDE U GOEDE RELATIES ALS U OP VOORHAND WIST DAT NIET IEDEREEN OP DEZELFDE LIJN ZAT?

Ja, dat is inderdaad wel lastig. Er ontstaan wel relaties omdat je allemaal in hetzelfde probleemgebied zit. Met het gedeelde gevaar ga je toch wel praten met elkaar, maar het lukt niet altijd met iedereen. Er zijn er altijd wel één of twee waarbij het niet echt klikt. Wat mij hier vooral bij heeft geholpen is om open te zijn over jezelf en je achtergrond. In sommige gevallen helpt het zelfs je emotie te tonen; hoe je met gevaar omgaat bijvoorbeeld.

DENKT U DAT UW CHRISTEN-ZIJNDE DAAR IETS MEE TE MAKEN HEEFT?

Eerlijk gezegd denk ik niet dat ik het anders gedaan zou hebben maar dat weet je natuurlijk nooit. Mijn christelijke identiteit is gewoon een wezenlijk onderdeel van wie ik ben. Ik zie echter bij andere collega's dat zij het ook kunnen terwijl ze niet geloven, en ik zie ook christelijke collega's die weinig waarde hechten aan kameraadschap en hun werk op een andere manier doen. Ik heb wel altijd getuigd van het feit dat ik christen ben.

Defensie zoals wij het nu kennen is een van de grootste en eerste organisaties met een ontzettend uitgebreide hiërarchische structuur die goed functioneert. Hoe ziet u het verband met een hiërarchie en kameraadschap?

Hiërarchie is een goed hulpmiddel om te garanderen dat je werk gedaan krijgt met een vrij grote groep mensen. Het is ook een goede methode om te zorgen dat in een chaotische situatie het werk nog steeds leidt tot het behalen van je doel. In de dienstplicht speelde natuurlijk mee dat niet iedereen goed gemotiveerd was om het te doen. Tegenwoordig heb je namelijk al heel wat jaren een beroepsleger waarbij iedereen juist heel erg gemotiveerd is om het te gaan doen. Bijna alle militairen melden zich tegenwoordig vrijwillig aan om mee te gaan wanneer er een nieuwe missie is. Ze willen het allemaal meemaken. Dan zou je je kunnen afvragen of ze wel leiding nodig hebben omdat ze het werk toch wel doen. Er zijn echter situaties waarbij je de leiding hiërarchisch moet organiseren omdat je dan de boodschap het makkelijkst bij de mensen krijgt. Hiërarchie en kameraadschap zijn beide nodig, kameraadschap voornamelijk op de lagere niveaus en hiërarchie als de rode draad er doorheen.

WAT DOET MEN BIJ DEFENSIE ALS ZE HET NIET EENS ZIJN MET HUN LEIDINGGEVENDE?

Dan doen we iets typisch Nederlands, namelijk heel erg lang mee discussiëren. De discussie moet wel stoppen op het moment dat het besluit genomen is. Tot dat moment accepteren wij het dat mensen meedenken en meepraten. Dit is overigens in Duitsland of Amerika niet zo, daar hebben stafofficieren veel minder de neiging om hun mond open te doen en dat leidt niet altijd tot

het beste besluit. Naar ons Nederlands inzicht bekijk je dan niet alle aspecten even goed. Als Nederlanders zijn wij die discussies wel gewend. Als we naar het buitenland gaan moeten we ons aanpassen omdat het lang niet overal zo gedaan en gewaardeerd wordt. Maar is het besluit eenmaal genomen, dan moet het ook uitgevoerd worden.

HOE HEEFT U DE RELATIE MET UW VROUW EN KINDEREN ONDERHOUDEN IN COMBINATIE MET UW WERK?

Nou, mijn vrouw heeft hier natuurlijk ook een mening over dus zou je haar eigenlijk moeten vragen wat ze ervan vindt. We zijn volgend jaar veertig jaar getrouwd, en zij zegt gekserend: trek er maar vijftig jaar af, want zo veel jaar ben ik wel weggeweest. Dat is natuurlijk niet helemaal waar, maar goed. Ik ben natuurlijk wel heel veel op oefening en uitzending geweest. Dat houdt in dat zij heel erg veel verantwoording heeft gedragen voor de opvoeding van onze kinderen. Daarbij heeft ze ook heel veel problemen zelf moeten oplossen. We proberen als Defensie wel hulp te bieden aan het thuisfront van eenheden die worden uitgezonden. Voor praktische en emotionele gebieden wordt er steun geleverd aan elkaar. In de tijden dat ik weg was hebben we wel afgesproken om elkaar te bellen. Dit gebeurde op van tevoren vastgestelde tijden. Het is wel eens voorgekomen dat er op het afgesproken moment om me heen geschoten werd, en ga je dan nog steeds bellen? Ik heb dat toen wel eens gedaan, want om niet te bellen brengt misschien nog wel meer onzekerheid mee. Aan de telefoon moet je dan wel even uitleggen wat er nou op de achtergrond gaande is. Duidelijke afspraken in je relatie helpen je om in onzekerheid een beetje houvast te hebben. Mijn zoons zitten zelf intussen ook bij Defensie en gaan ook op missie. Nu pas weet ik ook hoe het voelt als ze op missie zijn.

HOE IS DE VERHOUDING TUSSEN DEFENSIE EN DE REST VAN HET LAND VERANDERD IN UW LOOPBAAN?

In de tijd van de dienstplicht had Defensie nog een redelijk gewaardeerde plek: veel jongelui moesten in dienst, het was heel gewoon. Ik geloof niet dat Defensie toen een speciaal aanzien had. Sowieso veranderde in die tijd het aanzien van functies. Vroeger hadden de bovenmeester, de dokter en de burgemeester een speciale plek in de maatschappij waar ook de militair bij hoorde. In de tijd van de dienstplicht werd het al een stuk minder en toen deze werd afgeschaft is de zichtbaarheid van Defensie sterk verminderd. De laatste paar jaar, door terroristische aanslagen, mochten militairen niet meer in uniform reizen en werd de zichtbaarheid nog minder. Aan de andere kant, met de grote uitzendingen naar Afghanistan is het aanzien toch wel weer een beetje gestegen.

Want toen wij in 2006 hiervan terugkwamen, is de Nederlandse militair verkozen tot persoon van het jaar. Tegenwoordig gaat het een beetje op en neer, zoals ook bij Nederland past. Mensen in uniform hebben over het algemeen niet zo'n geweldig hoog aanzien in Nederland, het is gematigd positief.

HOE STAAT HET MET HET AANZIEN VOOR DEFENSIE IN DE REST VAN DE WERELD?

Als je het vergelijkt met Duitsland verschilt Nederland niet veel, sinds de Tweede Wereldoorlog zijn ze daar natuurlijk heel bescheiden over militair optreden. Vergelijk je het echter met Frankrijk of Groot-Brittannië, dan zie je traditionele landen waarbij militairen al eeuwenlang een heel hoge aanzien hebben. In Amerika worden ze zelfs vereerd. Als ik daar op bezoek ga, vroeger als generaal, nu als kanselier, en ik vertel wat ik kom doen en wat mijn achtergrond is, dan word ik nog bedankt voor mijn inzet. Thank you for serving. Ja, wat heb ik nou gedaan voor Amerika?

HOE HEEFT U, IN DE LAATSTE VIJF JAAR VAN UW CARRIÈRE, DE VERHOUDING TUSSEN HET KONINGSHUIS EN DE BEVOLKING ERVAREN?

Ik heb gemerkt dat bijna iedereen in Nederland enthousiast is over de manier waarop koningin Beatrix haar werk deed. De laatste jaren kregen de mensen ook steeds meer enthousiasme voor de koning en de koningin. Toentertijd mocht ik alle Defensiebezoeken regelen en je merkt duidelijk de waardering van het koningshuis voor de militairen, en andersom ook. Verder heb ik zelf ook altijd een goede band gehad met het koningshuis. Toen ik wegging kreeg ik een persoonlijk geschreven verhaal. Daarnaast ben ik ook adjudant-generaal in buitengewone dienst van de koning geworden. Dat betekent dat ik nog steeds de gouden koorden mag dragen die betekenen dat je werkt bij de koning. Het is een mooie eretitel maar in de praktijk doe je er niet zo heel veel mee.

BLACK MIRROR

Tekst: Jasper Groenewoud

Wij zijn als Consul niet verantwoordelijk voor de waardevermindering van je Netflix abonnement ten gevolge van spoilers.

Privacy. Dan denk ik meteen: "Ohjee, daar gaan we weer..." Met algoritmes waar je niets van begrijpt en pixelgrote Facebook icoontjes die je niet kan zien, wordt blijkbaar je gaat-je-niets-aan-domein alsnog binnengedrongen. Voor sommigen heel handig, maar in onze bewuste belevingswereld merken we er bar weinig van. Het gaat immers alleen om data die op de achtergrond wordt verzameld. Net als dat je je neus niet ziet, oftewel: je weet dat-ie bestaat, maar maakt het niet bewust mee en dus heb je er geen last van. Arjen Lubach tikt vervolgens die neus van half Nederland aan, waarna hij en drie van je verre Facebookvrienden vervolgens als Voldemort door het leven gaan.

Hypocriet stukje, hoor ik je denken. Het is diezelfde hypocrisie waar ik mezelf op betrapte toen ik een aantal Black Mirror afleveringen achter de rug had. Of liever gezegd, in m'n hoofd had. Die zwarte spiegel is confronterender dan menig eerste tentamenvraag. Het draait plots niet meer om je interesses en surfgedrag. Het hele concept vrijheid blijheid is afgeschreven in de serie, die je niet alleen de spiegel voorhoudt, maar je er ook in meesleurt alsof ze Bloody Mary is.

Alle mooie momenten uit je leven kunnen oproepen met een druk op de knop omdat een chip in je hersenen alles opneemt wat je ziet, op een tablet alle data uit het lichaam van je peuter zien en hem of haar zo tijdig redden van gevaar, of kunnen inschatten of iemand een leuke date zou zijn aan de hand van hun social media profiel. Dat valt louter toe te juichen.

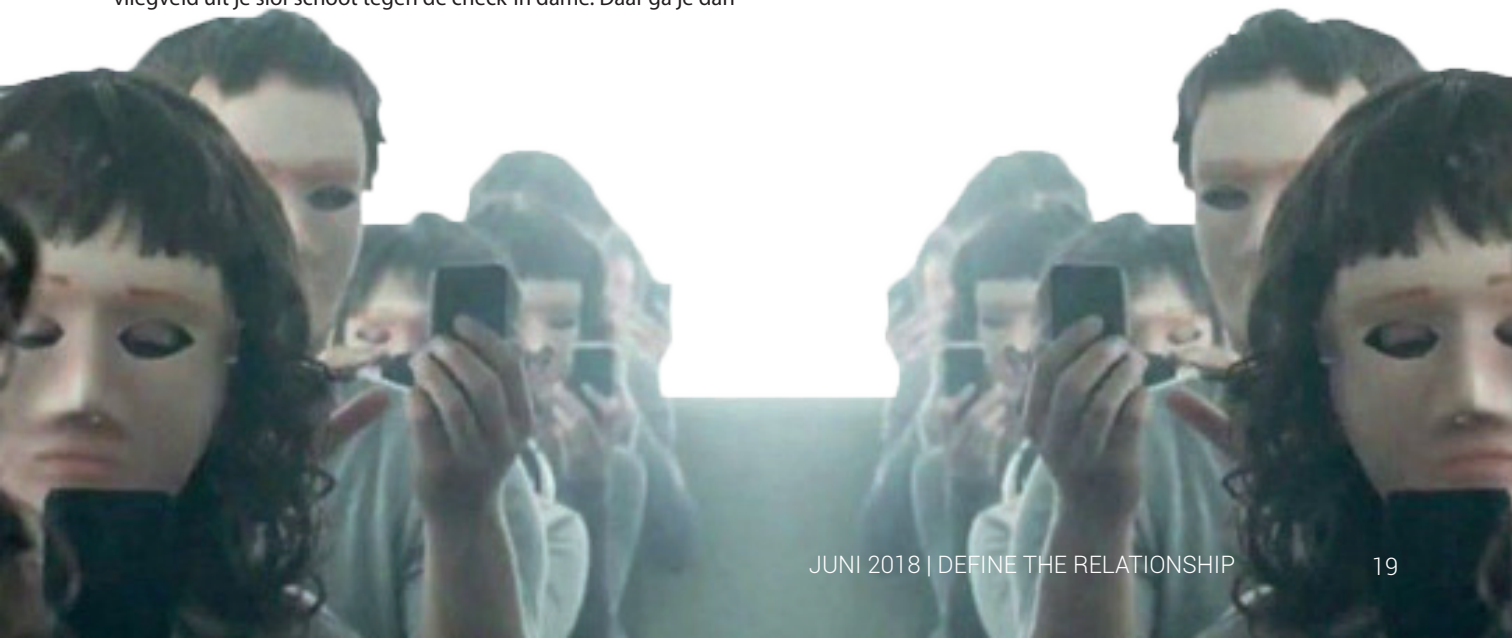
Dat daarentegen je vriend erachter komt dat je bent vreemdgegaan omdat hij de afstandsbediening tot jouw herinneringen heeft, je je eigen moeder vermoord omdat je visie wordt verwaterd zodra je bloed ziet en je geen auto meer kan huren omdat je op het vliegveld uit je slof schoot tegen de check-in dame. Daar ga je dan

Innovatie kan geweldig zijn. Er is nog onwijs veel wat we kunnen maken en ons nog zo veel verder kan brengen. Neem de Marsmissie en de Hyperloop. Die dingen alleen al worden zó ontegenwoordig gaaf. Het zijn de innovaties die met onze gegevens spelen waardoor ik me achter de oren krab. We willen ze niet mislopen, maar we willen ook niet dat het misgaat.

En wat doen we dus? We laten de overheid er achteraan rennen. Maar in de stroperige massa die het vaak is, werkt dat natuurlijk niet. En zelfs nu ze op de voorvoetjes staat en naar de toekomst kijkt, zal ze de ontwikkelingen gaan proberen te incorporeren in protocollen, regels en richtlijnen. Regeren is vooruitzien is een mooi adagium, mits de daad bij het woord gevoegd kan worden. Als we het hebben over de meest uiteenlopende technologieën waarvan we geen idee hebben of ze mogelijk ooit zullen bestaan, denk ik dat we de glazen bol net zo goed eenmalig kunnen gebruiken als bowlingbal.

Tegelijkertijd gaan wij niet afzien van het adopteren van die nieuwe technologieën. En daarbij; bedrijven willen winst. Zoals het er nu voorstaat zijn we, denk ik, dus redelijk kansloos. Maar, als de generatie Facebookgebruikers en Instagram-geïndocctrineerden die we zijn, zijn we nu wel een keer wakker geschud. Daarnaast staan we ook nog eens aan het begin van onze carrière.

Black Mirror is een enorme hitserie. Onze 'goedemorgen' hebben we gehad, en die zullen we altijd wel in ons achterhoofd houden. Zo houden we onszelf en elkaar scherp, en zorgen we dat het niet ál te erg uit de hand loopt. Zodoende komt het allemaal uiteindelijk denk ik wel goed. Want tegen de tijd dat de overheid regulering heeft voor Facebook, zijn wij allang bezig met de uitdagingen van morgen zélf goed op te lossen.

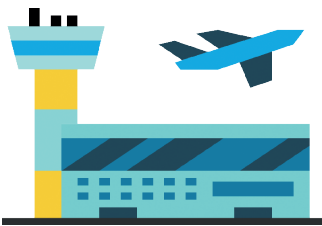
TRACKSINTHEMEDIA

TRANSPORT & LOGISTICS

Schiphol Airport

To a large part of the population, Amsterdam is known for its historic inner-city, the many tourists and its airport.

Schiphol Airport handles nearly 500.000 flights a year and keeps on expanding. Schiphol has both personal flights and cargo flights, offered by many different airlines. The relation between the airport and airlines is the most important relationship in the airport's daily business, because it ensures that flights run smoothly and that the passengers are satisfied.

For KLM, one of the largest providers of flights at Schiphol, the relationship between the airport and the airline isn't that

flawless. The growth of KLM is stagnating due to the limited space at Schiphol, which has resulted in disappointing figures from the first quarter of 2018 onwards.

A solution to maintain the relationship between Schiphol and KLM comes from Schiphol itself. In addition to the relocation of flights to Lelystad, Schiphol came up with the idea of "Schiphol at Sea". The idea is to build one or more runways at sea. If the project were to be realised, the runway would become Schiphol's seventh. The new runway would also reduce noise pollution for residents around Schiphol, which would improve the relationship between Schiphol and its surroundings. In the end, isn't that the main objective?

BUILDING ENVIRONMENT & SPATIAL DESIGN

Renting Amsterdam

If would you have asked someone about their opinion on Airbnb five years ago, they would have probably been very positive: 'it's a good initiative which stimulates the sharing economy and gives us the opportunity to rent cosy apartments in de centre of the best cities!' However, the public opinion is changing. The downsides of Airbnb are revealing themselves and not everyone is as positive as they were.

The Netherlands has become a leader in limiting Airbnb, with Amsterdam as it's flag-bearer. Since the beginning of 2018, the maximum letting time for Airbnb in Amsterdam has been limited to 30 days. With this measure, the municipality of Amsterdam wants to make sure that Airbnb is used for holidays only. Unfortunately, this is still not enough.

A few weeks ago the news broke that the city council of Amsterdam wants a total ban on Airbnb in the city centre. This measure hasn't yet been brought into effect, but will probably be in the near future. There will undoubtedly be a positive side to the results: the nuisance that comes with the tourists who use Airbnb will decrease and Amsterdam will be more liveable in some ways. But aren't we taking this too far?

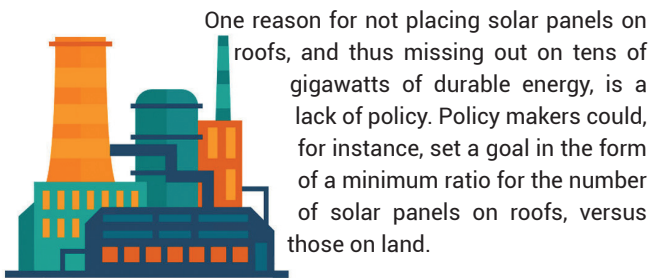
For Dutch citizens it is not a big deal if Airbnb is banned in Amsterdam, but imagine not being able to rent an apartment via Airbnb in Paris or Barcelona anymore. Moreover, in 2016, tourists spent 21 billion euros in Amsterdam, which leaves room for questions. What will happen with the economy of Amsterdam if Airbnb is banned?

ENERGY & INDUSTRY

Solar Fields

The energy and industry sector is currently posing the question whether solar fields are a desirable development. Solar panels are increasingly being placed on meadows, farming grounds and cultivated terrain. For farmers, this generally is a useful extra source of income. Yet many rooftops remain empty, leaving one to wonder why space on the ground is not used for a different purpose. After all, with more rooftops filled with panels, the land might for instance be used for feeding the ever-increasing population.

One reason for not placing solar panels on roofs, and thus missing out on tens of gigawatts of durable energy, is a lack of policy. Policy makers could, for instance, set a goal in the form of a minimum ratio for the number of solar panels on roofs, versus those on land.

A second reason is that many companies rent their office space. It would be up to the property owner to invest in solar panels, whilst the business yields the profits. The transaction costs for balancing out the costs are simply too high.

Despite the obvious concerns, there are advantages as well. An example is plug-and-play solar panels, which could temporarily be placed on unused terrain to be removed and replaced later. This could prove very useful because the ground is to be built upon according to governmental development planning. Unfortunately, the implementation would take a while.

Moreover, it is necessary to have solar fields, according to scientists. Otherwise our sustainable energy goals might not be met. Whilst some development could therefore take place with regards to the flexible deployment of solar panels, much development on this issue is not necessarily expected.

INFORMATION & COMMUNICATION

New Apple Watch

Apple has now introduced the new Apple Watch, which is on a whole other level than the Apple Watch that we know. They are adding a new movement disorder application to the ResearchKit, a platform for medical research. This application will allow the Apple Watch to monitor Parkinson's disease symptoms.

The application will monitor two of the most common symptoms a person with Parkinson experiences. This includes the tremors, indicated by shaking and quivering, and dyskinesia, which refers to a category of movement disorders which are characterized by involuntary muscle movements. Apple is able to convert this data into a graph. In this way, patients can see their daily breakdowns and the fluctuations of their symptoms.

The application has been developed with data from real patients suffering Parkinson's disease. It is much simpler to register the symptoms through this device than having to visit a doctor in the hospital.

This is just one of the many examples of technology changing our daily lives. All these developments cause a change in the relation between human beings and computers. In some situations a computer might even be more clever than its human counterpart.

This might be scary, but for now we can only enjoy the fact that this new Apple Watch has the potential to improve our health.

**AFGESTUDEERD BIJ
PEERBY**

FRANK RIBBENS

In deze editie van 'Afstudeerder aan het woord' praten wij met Frank Ribbens. Frank is nu in zijn laatste fase als masterstudent en hij is bezig met zijn afstudeeronderzoek.

Ter afronding van zijn opleiding doet hij onderzoek naar blockchaintechnologie, platformen en hoe deze twee met elkaar zijn verbonden. We spreken hem over zijn interesse hierin en zijn toekomstplannen.

Tekst: Claire Wagener

AFSTUDEERDER AAN HET WOORD **BLOCKCHAIN**

Frank, zou jij jezelf eerst even voor kunnen stellen?

Mijn naam is Frank Ribbens en ik kom uit Castricum. Zeven jaar geleden, na de middelbare school, ben ik begonnen met de hbo-bacheloropleiding Aviation Studies (luchtvaarttechniek) in Amsterdam. Na deze opleiding ben ik in Delft gaan studeren. Ik zit op dit moment in de laatste fase van mijn master. Ik doe de master MoT (Management of Technology), en hierbinnen heb ik gekozen voor de specialisatie 'Economics & Finance', welke ik inmiddels heb afgerond. Mijn afstudeerrichting is niet direct gerelateerd aan deze specialisatie, maar richt zich voornamelijk op innovatie van businessmodellen. Hierbij focus ik op multi-sided platformen binnen de deeleconomie, zoals Airbnb en Uber.

Hoe kom je aan dit onderwerp en wat is er zo bijzonder aan de combinatie van platformen en blockchain?

Dit afstudeeronderzoek heb ik volledig zelf bedacht. Eigenlijk zag ik twee hele interessante ontwikkelingen. De wereldwijde opkomst van platformen en de bijzondere ontwikkeling van blockchaintechnologie. Traditionele bedrijven hebben zich sinds de industriële revolutie altijd gefocust op het verbeteren en innoveren van een product, terwijl platformen op een fundamenteel andere wijze werken. Een platform levert geen product dat een consument kan kopen, maar maakt mogelijk dat twee verschillende groepen elkaar kunnen vinden; ze aggregeren de vraag en aanbodzijde van een markt. Hun doel is het faciliteren van transacties tussen deze groepen. Een platform is een 'intermediary'; de tussenpersoon. Een van de kerneigenschappen van blockchaintechnologie is dat het toegepast kan worden voor 'disintermediation'. Dit betekent dat een derde partij, de tussenpersoon, niet meer nodig is wanneer twee groepen met elkaar interacteren. Mijn doel met dit onderzoek is om inzicht te krijgen in de potentiële invloed die blockchaintechnologie kan hebben op platformen.

Zou je iets uitgebreider kunnen vertellen over jouw afstudeeropdracht?

Voor mijn afstudeerproject loop ik stage bij het bedrijf Peerby. Dit is een platform voor het delen van spullen met je burens, van je barbecue tot aan je boormachine. Het idee is eigenlijk dat elk product onderdeel wordt van een regeneratieve cyclus. Makkelijker gezegd: spullen die nooit worden gebruikt, worden gedeeld en de verhuurder kan hier nog iets aan verdienen ook. Airbnb heeft een vergelijkbare service, maar dan voor je huis. Iemand die zijn huis verhuurt in de zomermaanden haalt er het maximale uit. Voor de universiteit is het belangrijk dat dit onderzoek wetenschappelijk is, dus alles wat ik doe is academisch verantwoord. Dit houdt in dat ik veel literatuur over de onderwerpen lees en interviews houd met experts op dit gebied. Aangezien de combinatie van deze onderwerpen zo nieuw is, zijn er weinig geschikte mensen die hierover kunnen meepraten. Om deze reden ben ik internationaal gaan zoeken naar bedrijven die hiermee bezig zijn. Ik heb inmiddels interviews gehouden met bedrijven uit Amerika, Singapore, Zuid-Korea en het Verenigd Koninkrijk. Deze interviews gaan dan via Skype. Zo sprak ik laatst met een PhD-student die op dit moment aan het promoveren is op dit onderwerp. Dit levert altijd hele interessante gesprekken op.

In hoeverre vind jij dat de relaties veranderd zijn door deze technologieën? Ik bedoel hier de relaties tussen mensen en bedrijven en met technologieën bedoel ik de double-sided platforms en blockchain.

Zowel platformen als blockchain hebben invloed op relaties. Platformen zijn bijzonder interessant, omdat door de komst van het internet, platformen nu internationaal mensen met elkaar kunnen verbinden. Twee verbindende platformen die iedereen dagelijks gebruikt zijn bijvoorbeeld Google en Facebook. Relaties tussen mensen zijn hierdoor zeker

beïnvloed. Blockchaintechnologie zal in de toekomst zeker invloed hebben op relaties. Op dit moment is de technologie nog volledig in ontwikkeling en vertoont het nog verschillende inefficiënties die in de toekomst worden opgelost, zoals dat gebruikelijk is bij technologische innovaties. Een van de eerste toepassingen van een blockchain is de Bitcoin. Dit is een digitale valuta die transacties tussen twee partijen mogelijk maakt zonder tussenkomst van een bank. De combinatie van de twee technologieën is helemaal bijzonder. Een van de bevindingen van mijn onderzoek is dat een deelplatform dat gebruik maakt van blockchain zowel transparant als kosteloos kan worden voor gebruikers. Een mogelijke implicatie hiervan is dat het gebruik van dit platform veel aantrekkelijker wordt en mensen in de toekomst meer zullen delen.

Hoe heb jij jouw studententijd beleefd?

Ik kom zelf uit de buurt van Amsterdam en heb het grootste gedeelte van mijn studententijd thuis gewoond. Ik was natuurlijk ook erg jong toen ik begon met mijn hbo. Tijdens mijn Bachelor heb ik twee stageperiodes gewerkt bij de Koninklijke Luchtmacht op Vliegbasis Woensdrecht. Dit was zo ver van huis dat ik daar doordeweeks op de vliegbasis sliep met medestudenten en militairen. Vanaf de start van mijn Master woon ik samen met mijn vriendin. Van mijn studententijd heb ik altijd erg genoten. Het klinkt heel cliché, maar ik haal erg veel plezier uit het leren. Ik heb passie voor zelfontwikkeling en haal veel energie en motivatie uit het leren van complexe dingen. Ik heb tijdens mijn studie veel mensen leren kennen. Ook heb ik jarenlang gerugbyd, waar ik inmiddels mee ben gestopt. Toen ik naar Delft ging was ik al wat ouder, en moest ik hard werken voor mijn studie. Natuurlijk komt het nog steeds voor dat ik een avond ga stappen met vrienden. Op zijn tijd geniet ik daar erg van en is de avond altijd zo voorbij. In die zin ben ik dan misschien niet een stereotype student die bij een vereniging zit, maar kies ik voor hetgeen waar ik het meeste waarde uit haal.

Wat ga je het meeste missen aan Delft als je klaar bent met je studie?

Wat ik erg merkte na mijn hbo is dat je, doordat je een hele andere weg op gaat, vooral mensen gaat missen. Ik heb hier in korte tijd echt veel leuke mensen leren kennen en ook een paar goede vrienden aan overgehouden. Als ik binnenkort ga werken wordt het allemaal weer een stapje serieuzer en zal ik die mensen ook misschien wat minder zien. Iedereen gaat zijn eigen gang, en we wonen ook niet allemaal bij elkaar in de buurt. De uitdaging is om daar een goede balans in te kunnen vinden; aan de ene kant lekker je eigen ding doen en aan de andere kant ook investeren in de vriendschappen die je hebt gemaakt.

Hoe zie jij de toekomst voor je?

Op het gebied van zelfontwikkeling, zoals al eerder gezegd, ga ik nog steeds door. Ik heb geleerd dat ik na mijn afstuderen vaker interviews wil houden. De kennis die vrijkomt tijdens een goed interview met iemand die bijvoorbeeld veel weet van blockchaintechnologie vind ik heel tof. Daarnaast heb ik ook veel interesse in een startersfunctie of traineeship binnen een consultancykantoor. Op dit moment denk ik niet aan promoveren. Na zeven jaar studeren ben ik er wel aan toe om aan het werk te gaan. Afgelopen jaar heb ik veel interesse gehad om te werken bij high-tech start-ups, waar ik inmiddels een leuke rol vervul. Het heeft mij nieuwe inzichten gegeven. Bij een startup hebben ze vaak in het begin mensen nodig die goed kunnen programmeren, daar ben ik niet echt geschikt voor en heb ik ook weinig behoefte aan. Na deze opleiding zou ik daarom graag als beginnend consultant willen werken. Hierin denk ik meer zekerheid en een gegarandeerde leercurve te vinden. Het leuke hiervan is het feit dat ik mij niet hoeft te specialiseren op één onderwerp, maar mezelf juist verbreed. Mijn voorkeur gaat vooral uit naar het toepassen van strategie- of management consulting. Ik ben op dit moment in gesprek met een bedrijf dat dit aanbiedt. Het gaat hier om een driejarig programma waarbij je denkt als consultant, maar als manager de projecten direct moet realiseren bij de opdrachtgever. Hierbij denk je niet alleen aan oplossingen, maar ga je ze daadwerkelijk ook implementeren. Ik ambieer wel om ooit een eigen onderneming te beginnen, maar eerst is het tijd om wat ervaring op te doen.

Wat zou jij andere mensen aanraden, of heb je nog advies voor andere studenten?

Als eerste is het, hoe cliché dan ook, heel erg belangrijk dat je iets kiest wat je leuk vindt. Als je ergens energie van krijgt, gaat alles zoveel beter en wordt het ook steeds leuker. Voor mij is deze studie perfect omdat ik vrijwel alle aspecten interessant vind, en vooral het feit dat je multidisciplinair wordt opgeleid. Daarnaast is mijn kennisniveau enorm toegenomen. Door mijn specialisatie snap ik nu bijvoorbeeld de economische mechanismen die ik in het dagelijks leven toepas. Neem als voorbeeld de huizenmarkt; hoe de prijsstijging wordt gestuurd door lage rente, wat een beleidsimplicatie in reactie op economische recessie is. Natuurlijk zal ik deze studie aan iedereen aanraden, maar het ligt er echt aan op welk gebied jouw interesses liggen. Wat ik iedereen kan adviseren die een studiekeuze gaat maken is om een meeloopdag te regelen met een student. Dan pas krijg je echt een goed beeld van de studie en kan je meteen vragen stellen aan iemand die niet lang geleden voor dezelfde keuze stond en een andere beleving heeft dan bijvoorbeeld een docent.

>>Estafette column>>

PRINCIPAAL-AGENTRELATIES

2

Mijn voorganger in deze estafette heeft mooi aangegeven dat in een principaal-agent relatie de informatiepositie, en zelfs de "informatie-voorsprong", de agent een sterkere positie geeft in verhouding tot de principaal. Een keerzijde van deze voorsprong is dat de agent verleid kan worden tot moreel wangedrag (in het Engels bekend als "moral hazard"), zeker wanneer de agent een dermate grote voorsprong heeft op de principaal dat deze niet meer kan nagaan wat die agent nu met zijn of haar informatiekennis heeft gedaan, en of de opdracht van de principaal wel effectief en efficiënt is uitgevoerd. Moreel wangedrag kan bijvoorbeeld ontstaan wanneer je met de auto net iets risicovoller gaat rijden, omdat je weet dat de verzekering er toch tussenkomt bij schade. Niet aan te raden, en we weten dat dit eigenlijk niet hoort, maar toch zien we allemaal wel eens iemand die door het verkeer raast met alle risico's van dien - en we hopen dan maar dat die chauffeur goed verzekerd is! In de onderzoekswereld, waar ik het nu even over wil hebben, kunnen we af en toe voorbeelden vinden van dergelijk moreel wangedrag. Laat ons even de befaamde Europese onderzoeksprojecten als voorbeeld nemen. Deze vaak grote projecten, met een financiering van ettelijke miljoenen door Europa, worden aangevraagd door een breed consortium met partners uit de academische wereld en de industrie. In de aanvraag worden werkpakketten beschreven, waarin de partners zichzelf taken toebedelen. Deze taken leiden tot deliverables die op afgesproken tijdstippen moeten worden opgeleverd. De principaal, de Europese Commissie, ziet toe dat de gehonoreerde projecten tijdens en volgens afspraak worden opgeleverd. Deze afspraken staan zorgvuldig beschreven in de DOW – de Description of Work – de "bijbel" waaraan alle partners in het project zich strikt moeten houden. Bij de opmaak van een dergelijk project, vele maanden voor de deadline, komen de partners bijeen om de DOW vorm te geven en de werkpakketten te definiëren. Het is hierbij zaak voor elke partner om niet alleen een interessant stuk werk te claimen, maar er ook voor te zorgen dat dit stuk leidt tot mooie financiering – bij de academische partners vaak een PhD-student of post-doc, en liefst ook nog een stukje eigen tijd. Dat laatste is dan vaak voor een andere principaal goed om zien, namelijk de direct leidinggevende van de wetenschapper (dan kan de wetenschapper zich "terugverdienen"), maar dat is even een andere discussie. Wat is nu het probleem? Elke partner heeft er belang bij om de geschatte tijd voor de geplande werkzaamheden in het

projectvoorstel zo maximaal mogelijk te begroten: hoe meer tijd hij of zij kan claimen, hoe meer budget van de Europese Commissie, en dus meer studenten of meertijd voor eigen onderzoek! Je kan zelf wel bedenken dat er bijgevolg nogal wat overschattingen gedaan worden, waarbij het feitelijke werk sneller gedaan kan worden dan aangegeven of, erger nog, het werk eigenlijk al zo ongeveer off the shelf klaar ligt omdat het al eerder is uitgevoerd. En de arme principaal, de Europese Commissie? Die kan dit natuurlijk niet controleren, want die kan enkel afgaan op de tijdsregistratie van de partners en het vertrouwen dat die tijd goed is besteed, volgens de afspraken in de DOW. Beseft de Europese Commissie dit probleem? Uiteraard. Alleen is ze machteloos om dit grondiger te controleren, en dus beperkt zij zich tot administratieve checks: is de deliverable op tijd? Staat er in de deliverable wat was afgesproken? Zo ja, dan prima. Maar is er misschien een onderliggende verklaring voor dit gedrag? Moeten wetenschappers (ik houd het even op die groep) echt elk uur van hun onderzoekswerk verantwoorden? Kan je in tijdschrijven überhaupt wel goed weergeven wat je hebt gedaan? Komen onze inspiratie of goede ideeën vaak niet in het weekend, of 's avonds, of tijdens vakanties? Of terwijl we met onze kinderen spelen of naar een aflevering van, ik noem maar wat uit eigen ervaring, Teletubbies kijken? Wetenschappers worden steeds vaker gedwongen om hun werk te doen in het keurslijf van betaalde projecten. Of dat een goede zaak is, durf ik, samen met vele anderen, te betwijfelen. Maar voor we daarop verder ingaan, nu eerst nog even de volgende proposal schrijven. Maandag is de deadline.

BARTEL VAN DE WALLE

**Volgende:
Consul:
een nieuw
estafette met
een nieuw
onderwerp!**

B R O M A N C E

TRUMP / MACRON

Tekst: Jasper Groenewoud

Die ware maat van je. Van levensadviseur tot levende Google Maps op de late avond, de echte vrienden zijn er door dik en dun. Je gebruikt ze in de positieve zin van het woord. Super geschikt zijn ze als wingman, verhuishulp, sportmaatje, noem maar op. Het lachen met elkaar, eindeloos onzin brallen en genieten van de kleine dingen in het leven. In goede tijden hef je samen het glas, en in slechte tijden zit je samen stilletjes op de bank. Een echte bromance bloeit stilletjes op, en gaat nooit meer weg.

Een bromance is echt, integer, mooi. Natuurlijk verbloem je de gevoelens die je hebt door hem constant in de zeik te nemen, en te vertellen hoe slecht zijn kapsel wel niet zit. Maar je bent immers bekend met deze opmerking, dus neem je aan dat je haar gelikt zit en ga je vrolijk verder met je dag.

En zo wandel je op een gegeven moment samen de Champs-Élysées over, om vervolgens te dineren in het topje van de Eiffeltoren. Neerkijkend op de rest van de wereld, terwijl de toekomst van je carrière de revue passeert. Zo heeft Emmanuel Macron ook zijn Amerikaanse ambtgenoot de liefde verklaard. Op Frankrijks meest bekende exportproduct rusten geen importheffingen die later tevoorschijn getoverd hoeven te worden. Integendeel, alsof Macron rennend door het bloemetjesveld op hem afkwam, zo ontving Trump de warme gebaren met open armen.

Het leek, daarboven in de Eiffeltoren, alsof het voor Macron eindelijk minder eenzaam zou worden aan de top. De ex-zakenman moet tot dat punt geloofd hebben dat geld gelukkig maakt, want na zijn aantreding verklaarde hij in een interview geen vrienden te hebben. Het was een manier om aan te duiden dat hij de president was van iedere Fransoos, een kameraad voor hen allen. Het was ook een waarheid. Macron heeft weinig vrienden. Wie hij wel heeft, is zichzelf. Ondanks dat zijn veters vaak zorgvuldig zijn gestrikt, loopt hij nog menigmaal naast zijn schoenen. De Franse

president heeft zichzelf vergeleken met Napoleon en Jupiter. Bovendien zou Frankrijk iets missen dat ons mooie land wel heeft: een koning. Gezien het feit dat het Franse staatshoofd zichzelf een dergelijke eindbaas vindt... drie keer raden wie dat in Frankrijk zou moeten zijn. Bovendien, wie heeft er vrienden nodig als de enige met een 'beter werkend stel hersenen' je rechterhand in de regering is, zoals Macron dat over zijn trouwste adviseur zei.

Aangezien liefde blind maakt, was het de pers die als eerste de vraag voorlegde aan het publiek of de vriendschap wederzijds was: "Does Macron like Trump back?"

Toen kwam er een moment dat de Verenigde Staten en Europa frontaal leken te gaan botsen op wat beleidsstukken. De autoritaire, zelfverzekerde Trump zou geen zwenk aan zijn stuur geven. En als ook Macron's ego de wielen recht zou hebben gehouden, zouden de kreukelzones nu in de garage liggen ter reparatie. De Franse egocentricus heeft uiteindelijk gerust door kunnen rijden, door te knipogen en lief te glimlachen.

Dat mensen hem behagen is immers alles wat nodig is voor de Amerikaanse leider om te glimlachen voor de camera's. Wanneer iemand dan naar je knipoogt in een wereld waar de rest zijn of haar blik van je afkeert, dan wimpel je je haar lief lachend naar achter. Geboren was de bromance.

De leider van het champagne-land deed de vlinders in Trump's buik opvliegen alsof hij tussen de druiven door aan het dartelen was. Op internationale fora kon hij nu meedoen aan de gesprekken. Zijn partner in reign bracht hem aan tafel, en zelfs naar Frankrijk. Zij konden samen de hele wereld aan. Macron was "a great guy", "slim" en "sterk", terwijl het leek alsof Angela Merkel en Theresa May niet bestonden. Trump was helemaal in de wolken, toen de twee tortelduifjes een "vriendschapsboom" plantten op het gazon van het Witte Huis.

Trump's keiharde zakenhart werd een sponsje als zijn Franse beleidsminnaar in de buurt was. Macron bleek zijn credo echter niet verlaten. Aan vrienden deed hij niet. Tijdelijk dan misschien, als onderdeel van een schaakspelletje. Voor wat hoort wat, en dus ontving Trump na elke endorfine-aanmakende glimlach van zijn bourgondische compagnon een verzoek of aanval aan zijn adres. Aangezien liefde blind maakt, was het de pers die als eerste de vraag voorlegde aan het publiek of de vriendschap wederzijds was: "Does Macron like Trump back?".

Beide partijen bleken er bedrogen uit te komen. Trump in de vorm van een gebroken steen in zijn borstkas, en Macron omdat zijn Pr-team vergeten was om rekening te houden met hetgeen dat fout kon gaan. Ook de kleine handen van de overzeese president dragen een groot ego. Zijn drang tot het krijgen van aandacht en zoeken naar bevestiging gaan gepaard met het willen domineren van elk mogelijk scenario. Zodoende werd de boom uitgegraven, en werd als laatste hamerslag Macron's roos van zijn schouder geveegd door zijn voormalige, wraak zoekende vriend. Het was het einde van een vriendschap die overigens geen enkele keer Trump van gedachten heeft doen wisselen.

Misschien is het wel niet aan wereldleiders besteed om samen tripjes naar Disneyland te maken of Hawaï te ontdekken. Ze vertegenwoordigen hun volk en handelen in landsbelang volgens bepaalde idealen. Die meningen zijn zo expliciet en verschillend, dat het bij professionaliteit blijft. Dus kunnen wij telkens weer kijken naar wat de afgevaardigde acteur des lands uitspookt op een plek die met reden de titel wereldtoneel draagt.

Bij ons op TB

In deze editie van 'Bij ons op TB' spreken we met Daniël Brom, commissaris Externe Betrekkingen (EB) van het 25ste bestuur van Curius, over zijn relaties met bedrijven. We zullen ingaan op zijn functie, hoe relaties hierbij een rol spelen en hoe innovatie hierbij een rol speelt. Daarnaast zullen we alvast de link leggen naar zijn opvolger Lukas Marthaler.

Tekst: Bas Hoekstra

Kan je even kort uitleggen wat een commissaris EB precies doet aan de hand van 'een dag in het leven van'?

Het idee van mijn functie is dat ik alle relaties onderhoud met alles buiten de faculteit. Dit gaat voornamelijk om bedrijven, maar hieronder vallen ook overheidsinstanties, NGO's en goede doelen. Bijna alle activiteiten van Curius waarbij bedrijven betrokken zijn, komen voort uit de contacten die ik heb met deze bedrijven. Denk hierbij aan lunchlezingen, workshops, sprekers op bijvoorbeeld het Management Event of natuurlijk een stukje in de Consul. Hoe mijn dag eruit ziet verschilt per periode. In het begin van het jaar ben ik vooral bezig met het leggen van contacten door op bezoek te gaan bij allerlei organisaties. In de loop van het jaar zijn steeds meer contacten geseteld en houd ik mij meer bezig met het organiseren van de activiteiten zelf. .

Waarom denk je dat jij een goede commissaris Extern bent? En welke eigenschappen zijn hierbij belangrijk?

Ik denk dat het vooral belangrijk is dat ik doortastend ben. Ik houd niet van half werk leveren; als ik iets doe, dan ga ik er ook vol voor. Daarnaast vind ik het gewoon erg leuk om gesprekken te voeren met mensen die ik niet ken en hiermee uit mijn comfort zone te stappen. Ik denk dat het enthousiasme dat ik hierbij kan meebrengen - simpelweg omdat ik het zo leuk vind om te doen - erg helpt als ik met iemand van een bedrijf praat over onze studie. Het is daarnaast natuurlijk ook handig

om sociaal vaardig te zijn, maar over het algemeen is dit een eigenschap waar de meeste TB-studenten wel over beschikken.

"De 'Beste meneer' en 'Met vriendelijke groet' veranderen al gauw in 'Hoi' en 'Groetjes'!"

Ben je al bezig met het 'inwerken' van je opvolger Lukas?

We zijn toevallig net begonnen met het meenemen van Lukas in de dingen die ik doe. Laatst heb ik hem getoetst op zijn kennis over TB, hetgeen essentieel is als je onze studie aan een bedrijf moet uitleggen, en hij is met vlag en wimpel geslaagd. Ik denk dat het bij deze functie extra belangrijk is dat je je opvolger zo snel mogelijk meeneemt, omdat je ervoor moet zorgen dat de contacten die gelegd zijn niet verwateren.

Wat voor houding neem je aan als je met iemand van een bedrijf praat? Stel je jezelf heel formeel op of juist informeel?

Ondanks dat het voornamelijk formele relaties zijn die ik onderhoud, merk ik dat de communicatie toch vaak al snel wat informeler wordt. De 'Beste meneer' en 'Met vriendelijke groet' veranderen al gauw in 'Hoi' en 'Groetjes'. Ik denk wel dat het belangrijk is om je altijd in het begin formeel op te stellen om er zeker van te zijn dat je niemand tegen het hoofd stoot. Daarna merk je vrij snel met wie je wat informeler kan communiceren.

Stel je probeert een bedrijf te regelen voor een lunchlezing, hoe overtuig je ze om het te doen?

Overtuigen is hier niet het goede woord. Het gaat erom dat je een bedrijf laat inzien dat zij echt iets hebben aan contact met ons, net zoals dat wij ook echt iets hebben aan het contact met hen. Je creëert hiermee een win-winsituatie die voor het bedrijf net zo gunstig is als voor Curius. Ik zou dan ook alleen een bedrijf voor een lunchlezing vragen waarvan ik oprecht denk dat het past bij onze studie. Het is hierbij ook logisch dat een bedrijf de ene keer wel geïnteresseerd is en de andere keer niet. Het ene jaar zijn ze namelijk op zoek naar een TB-student of willen ze meer weten over TB, terwijl ze het andere jaar misschien weer een econoom of een werktuigbouwer nodig hebben.

"Wat we echter nu ook al zien, is dat hoe meer technieken er beschikbaar zijn, hoe hoger de verwachtingen worden."

Heb je wel eens fouten gemaakt in jouw relaties met bedrijven en heeft dit de relaties beïnvloed?

Iedereen maakt soms fouten, ik ben daar geen uitzondering in. Denk hierbij aan de klassieke kleine foutjes als een bijlage vergeten mee te sturen of een naam verkeerd spellen. Je kan voorkomen dat dit soort foutjes de relaties beïnvloeden door te laten zien dat de fouten die je maakt niet voortkomen uit

laksheid of desinteresse. Dit doe je door assertief te zijn in de relaties die je onderhoudt en dus meteen je fouten te corrigeren of compenseren. Stuur dus meteen de bijlage erachteraan als je het vergeten bent en corrigeer direct als je een naam verkeerd hebt gespeld, maar zorg er ook voor dat al het contact niet alleen van de kant van de ander komt. Doordat ik dit principe toepas, hebben mijn foutjes nooit invloed gehad op de relaties.

Hoe denk je dat technologie en innovatie jouw functie zal veranderen voor je opvolgers?

Mijn eerste reactie zou zijn dat het mijn taak makkelijker maakt. Een van de lastige aspecten van mijn taak is dat ik het overzicht moet behouden over alles wat gebeurd is en wat nog moet gebeuren. Ik zie een toekomst voor me met een systeem dat ervoor zorgt dat alles op het goede moment op je bordje komt, waardoor je nooit het overzicht kwijtraakt of iets vergeet. Wat we echter nu ook al zien, is dat hoe meer technieken er beschikbaar zijn, hoe hoger de verwachtingen worden. Vroeger kon je zonder problemen een paar dagen niet op een bericht reageren, terwijl met de media van tegenwoordig toch wel verwacht wordt dat je binnen een uur reageert. Dit maakt het werk ook intensiever en stressvoller. Het is maar de vraag of dat een positieve ontwikkeling is.

Toen ik vorige zomer in Berlijn was en met wat mensen Duits probeerde te praten, schrok ik toch wel van mijn gebrek aan kennis van die taal. Het enige dat nog was blijven hangen van 5 jaar Duits op de middelbare school was "Ja", "bitte", "prost" en "Aufwiederschnitzel". Niet iets om over naar huis te schrijven dus. Ik vond het wel tijd om dat te verbeteren en besloot daarom een semester in München te gaan studeren!

Eind maart begon de pret met twee ontvangstweken! Hierin leerde ik veel nieuwe mensen en plekken in en rondom München kennen. Al in deze eerste weken kwam ik tot de realisatie dat ze hier in Beieren erg conservatief zijn. Zo sluiten alle supermarkten om 8 uur 's avonds en zijn alle winkels en supermarkten gesloten op zondag. Iets waar ik tot op de dag van vandaag nog aan moet wennen. Bijna elke zondag open ik mijn koelkast en denk ik: "shit, weer geen eten". Dan haast ik mij naar de enige supermarkt die hier wel op zondag geopend is. Hier kom ik regelmatig vrienden met hetzelfde probleem tegen.

Ook bleek er op Goede Vrijdag een Tanzverbot te zijn. Toen een Duitser dit tegen mij zei dacht ik dat hij een grapje maakte, maar het bleek dus echt waar te zijn. Tijdens dit Tanzverbot waren alle clubs gesloten en was het dus "verboden" om te dansen. Iets dat je in Nederland niet zo snel zou zien.

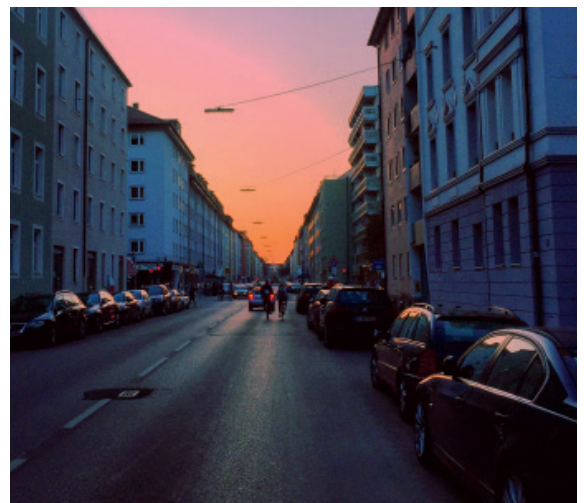
Ondanks dat ze hier een beetje conservatief zijn, houden ze ook wel van een feestje. Ik weet niet hoeveel bier ze hier drinken per inwoner, maar dat is volgens mij een stuk meer dan de gemiddelde Nederlander. Zeker tijdens het Frühlingsfest, een miniversie van Oktoberfest, gingen de bierpullen erdoorheen. Hier worden de spierballen van menig man goed getraind door het gewichtheffen met de 1 liter pullen; die zijn tamelijk zwaar!

Naast de leuke dingen en vele tripjes in de bergen, moet ik natuurlijk ook nog punten halen! Ik volg momenteel vakken in

Marketing, Supply Chain Management en Finance. Daarnaast neem ik deel aan een seminarreeks over Entrepreneurial Role Models. In de seminars ga je met een groep van 25 studenten en een professor dieper in op één onderwerp. Uiteindelijk schrijf je een paper en geef je een presentatie over het door jou gekozen onderwerp. De seminars zijn intensief, maar heel erg leerzaam en inspirerend!

De tijd gaat hier enorm snel! Ik heb nog een kleine twee maanden en dan is het semester alweer afgelopen. Het leuke aan het Erasmusleven is dat er altijd wel mensen zijn die zin hebben om weer een nieuw deel van de stad te ontdekken of de natuur in te gaan. Wat ik daarnaast vooral grappig vind om te zien, is dat er zelfs cultuurverschillen bestaan tussen de Duitsers en Nederlanders. Dat had ik niet verwacht! En hoewel ik mijn Club-Mate en Brezels hier ga missen, kijk ik ook weer uit naar het leven in Delft met spontane supermarkt-tripjes op zondagen en Nederlanders die wel mijn grapjes en sarcasme snappen. Want ook daar hebben de Duitsers af en toe een beetje moeite mee.

Servus!

Weet je hoe ze niet-lekkere kip noemen in Indonesië? A-jammer!

Met deze grap op zak, zijn Door en ik eind december voor een half jaar naar Indonesië vertrokken. Toen we op het vliegveld van Bandung aankwamen stonden onze buddies Fitri en Nadief ons al springend van enthousiasme op te wachten, zo lief! Door had ze ook allang gespot, dacht ze, en liep vol in de armen van complete strangers. Het was meteen lachen met onze buddies. Na wat geprop in de auto kwamen we aan bij onze nieuwe thuisbasis voor het komende semester: Bandung!

In Bandung zit ik midden in Indonesië, omringd door bijna alleen maar Indonesiërs. Het is hier ook heel islamitisch, compleet anders dan thuis in Nederland. De eerste nacht kan ik me nog heel goed herinneren. Rond 4u 's nachts werd ik wakker van allerlei geluiden op straat. Ik was ervan overtuigd dat er een parade, protest, of in ieder geval een optocht gaande was. Na heel wat tevergeefs te hebben gegoogeld, kwam ik er de volgende ochtend achter dat ik tussen 4 moskeeën in ben gaan wonen, die ieder op een ander moment omroepen. Er stonden mij het komende semester nog heel wat meer van die optochten, protesten en parades te wachten. Fantastisch!

In Bandung spreken maar weinig mensen Engels. Ze gaan er hier allemaal vanuit dat jij wel Bahasa kan. En zo niet, dan denken ze dat, als ze door blijven praten, jij op een gegeven moment ineens wel begrijpt waar ze het over hebben. Logisch. Google Translate was in het begin dan ook mijn beste vriend, maar de colleges 'art, design & culture' brachten mijn kennisontwikkeling van Bahasa gelukkig al gauw in een versnelling.

Toch is er iets met de klemtoon die ik niet helemaal begrijp. Iedere keer als ik aan iemand vertelde dat ik aan ITB studeer: 'saya belajar di ITB', duurde het altijd even voordat het kwartje viel: 'ITB, ItB, ITb? Ooh ITB! Bagus, bagus, bagus!'

Het leuke van zo lang in Bandung zitten is dat je je op een gegeven moment als een echte local gedraagt en ook naar allemaal niet-toeristische plekjes gaat, 'omdat je je toch wel redt'. Denk aan paden volgen die geen paden blijken te zijn, om uiteindelijk bovenaan een rijstplantage te eindigen waar allemaal vrouwen aan het werk zijn en vervolgens terug gebracht worden door de politie. Of een vulkaan beklimmen met zonsopgang terwijl de poorten pas om 8u's ochtends openen, bedankt Mira.

Om goed te integreren in Indonesië, waar het voornaamste vervoersmiddel de motorbike is, hebben wij als 'echte ervaren motorrijders' een bike gehuurd om het gestoorde verkeer van Bandung te trotseren. Gelukkig kijkt niemand hier ervan op als je je niet helemaal aan de verkeersregels houdt. Trouwens, de politie soms wel, maar daar kun je vaak weggelopen met een foto of een kopje koffie.

Indonesiërs zijn super lieve, open en hartelijke mensen die er onwijs van houden om van het leven te genieten. Bij een van de Indonesische bruiloften waar wij zijn geweest heb ik echter heel even mijn vraagtekens gezet. De vader van de bruid wilde namelijk maar al te graag dat Door en ik voor de hele zaal gingen zingen. Neem maar

van mij aan dat, hoe je het ook wendt of keert, dat zeker niet genieten wordt! Ondanks heel wat tegenstribbelen zijn Door en ik toch het podium opgeduwd: zo awkward. Gelukkig hebben we allebei wel de microfoon kunnen ontwijken, maar de duizenden camera's helaas niet.

Over camera's gesproken... Er is iets waar ik nog steeds niet aan kan wennen: het feit dat Indonesiërs zo extreem onder de indruk zijn van 'bule': blanke mensen. Zodra ze er eentje zien, móét die op de foto worden gezet. Punt. Van 'foto, foto' roepen tot je aantikken terwijl je aan het bellen bent, sneaky selfies of zelfs een hele iPad in je gezicht, het blijft fascinerend.

Als een echte local maak ik ook veel gebruik van de app 'Grab'. Hiermee kun je heel gemakkelijk en tegen een kleine vergoeding een taxi of motorbike bestellen om jou van A naar B te brengen. Het enige nadeel van Grab is dat ze 'officieel' niet op bepaalde locaties mogen komen,

zoals op vliegvelden en treinstations. Om toch gebruik te maken van Grab heb ik met mijn grabdriver bij een herkenningspunt afgesproken en details uitgewisseld over ons voorkomen. Ik wist dat ik opgehaald zou worden door twee vrouwen in een Toyota Avanza, perfect! Na een poos wachten en de 'grabpolice' te hebben afgewimpeld zag ik twee vrouwen aan de overkant zitten die naar

mij giechelden. Toen de twee vrouwen vervolgens naar mij toe kwamen lopen dacht ik: 'Hebbes, dit is mijn ride! Even goed meespelen'. Veel te blij gaf ik beide vrouwen een hele dikke knuffel alsof het mijn tantes waren die ik al jaren niet had gezien. De vrouwen gingen nog harder giechelen en al gauw hoorde ik de woorden 'foto, foto' uit hun mond komen. Shit! Zo ongemakkelijk! Dit was dus niet mijn ride...

Wat ik enorm ga missen aan Bandung is het eten op elke hoek van de straat. Overal op straat zijn hele lieve mannetjes en vrouwtjes de hele dag door eten aan het verkopen. De zelf geklusterde straat karretjes die ieder een eigen geluid produceren, de pop-up tenten die 's avonds de hele weg barricaderen, de ontbijt-/lunch-/dinerstalletjes op de campus en alle verschillende soorten groenten en fruit van de 'morning market' die stiekem toch de hele dag duurt. Ik heb onwijs genoten!

Buikje rond. Saya pulang ke rumah.
Selamat tinggal Indonesia! I'll be back.

